

Paa Dagsordenen er:

Forsættelse af første Behandling af „Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1868—69“.

Ved Slutningen af Mødet iqaar blev der af den 4de Landsthingsmand for 1ste Kreds (Melchior) begjært formelig Afstemning over det første Indstillingspunkt eller Forbehold, om jeg maa kalde det saa. Det er en Selvfølge, at ogsaa for hver af de andre spectelle Indstillingers Bedkommende vil Afstemning kunne forlanges; men naar saadan Begjæring ikke fremkommer, da ville, som jeg berørte ved Begyndelsen af Forhandlingerne iqaar, Indstillingerne blive betragtede som vedtagne uden Afstemning, i Overensstemmelse med, hvad der tidligere har været Tilfældet.

Forhandlingen er saaledes gjenaaet, og jeg skal give Ordet til det 1ste kongevalgte Medlem.

Suenfson: I Anledning af, hvad den ærede Formand nys udtalte, vil jeg udbede mig, at det 4de Indstillingspunkt maa blive sat under Afstemning. Jeg skal motivere det om et Dieblif. — Med Hensyn til Marinens Regnskab er det jo fra alle Sider anerkjendt, at det har været et overordentlig vanskeligt Regnskab at aflægge, navnlig for det Aars Bedkommende, som der her er Spørgsmaal om, da hele Marinens Omorganisation har fundet Sted i dette Aar, hvorfor alle Udbetalinger og Beregninger have maattet føres forskjelligt i Løbet af Aaret. I sine Udtalelser derom sagde det ærede 9de kongevalgte Medlem (Fischer), at han glædede sig over det Forhold, som iaar fandt Sted imellem Statsrevisionen og Marineministeren, et Forhold, der har været heelt anderledes i tidligere Aar. Jeg skal i den Anledning ogsaa udtale min Glæde over, at det er et Regnskab fra min Administrationstid og aflagt af mig, som i den Grad har vundet Statsrevisionens Bifald. — Under denne Sags Behandling i forrige Samling fremsatte jeg nogle Bemærkninger om Rigsdagens Regnskab. Nu er jeg bleven op-

mærksom paa, at i Statsrevisionens Betænkning fra iaar er dette Regnskab aldeles ikke omtalt, og det finder jeg særdeles henfigtsmæssigt, thi hvad der hidtil har været anført i saa Henseende, har snarere været vildledende end veiledende. Det er heller ikke undgaet min Opmærksomhed, at den ærede Formand har i den sidste Beretning om Rigsdagens Regnskab ladet anføre Datover, hvorved det bliver muligt for enhver Rigsdagsmand ved en simpel Addition og Subtraction at komme til det Beløb, som findes opført i Statsregnskabet. Det er imidlertid ikke Tilfældet i Regnskabet for det Aar, vi her beskæftige os med, og vil tilbeels heller ikke blive det i det næste Aar. Jeg skal derfor henstille, om det ikke vilde være rigtigt, at denne Subtraction og Addition blev foretaget af Statsrevisionen.

Jonquière's: Jeg har begjæret Ordet for at slutte mig til den Tale, som den høitærede Krigsminister iqaar bragte Udvalget i Anledning af en Udtalelse i Betænkningen ved § 13. Det Arbejde at indgive Forfremmelselister er et af de piintligste, som en Foresat har. Han skal der uden Forbehold udtale sig om sine Undergivne og ikke lægge Dølgemaal paa Noget, som kan være veiledende for Krigsministeren med Hensyn til Forfremmelser, Forbigaaelser og Afstedigelser. Disse Forfremmelselister passere flere Trin af Militairretaten, men der taagttages der altid den største Hemmelighedsfuldhed med Hensyn til dem. Jeg troer, at de, der affatte disse Lister, have Krav paa, at denne Hemmelighedsfuldhed ogsaa bevares paa andre Steder, og jeg troer derhos, at de, som ere Gjenstand for Forfremmelselisterne, i endnu høiere Grad have dette Krav. Den Omstændighed, at en Afstedigelse har vakt nogen Opmærksomhed i Publicum, synes mig ikke at indeholde Grund til at afvige herfra. Det forekommer mig, at, naar Statsrevisionen er bleven tilfredsstillet ved de paa Forfremmelselisterne baserede Oplysninger, som den har faaet, saa maa ogsaa Rigsdagen kunne være tilfreds og altsaa ogsaa Publicum. Jeg henfører dette ikke alene til selve Forfremmelselisterne — thi det er mig ubekjendt, hvorvidt de have været forelagte for Statsre-